

הנחיות היועץ המשפטי לממשלה	משפט אזרחי
תאריך: י"ג ניסן התשכ"ט, 1 אפריל 1969	עבודה - עובדי המדינה - סוגיות שונות
מספר הנחיה: 6.6201 (23.002)	מעצר עובדי המדינה

מעצר עובדי מדינה

הטענה כאילו מעצר עובד המדינה על-ידי המשטרה הוא בבחינת כוח עליון המונע מאת העובד להתייצב לעבודה, ושעל-כן יש לשלם לו שכרו כאילו התייצב, אינה נראית כלל ועיקר; היא אינה טובה מן הטענה כאילו הממשלה מנועה מלסרב לשלם שכרו של העובד, מפני שאחת מזרועותיה, המשטרה, היא שגרמה למעצר.

עובד המדינה אינו צריך ואינו יכול להיות בכגון זה במצב אחר, טוב יותר, מאשר כל עובד אחר: וכשם שכל עובד אחר, שכיר או עצמאי, מפסיד את אשר הוא מפסיד כשהוא נעצר על-ידי המשטרה, כן הפסד המעצר חל על שכמו של עובד המדינה שנעצר. ברם, הטענה שמעצר על-ידי הכוחות המזוינים של המדינה מונע את המדינה מלטעון שהעובד שנעצר לא התייצב כראוי לעבודתו, נשמעה בפני בית-המשפט העליון בשבתו כבית-משפט גבוה לצדק, בבג"צ 113/49 סיפרי נ' שר המשפטים, פ"ד ד(1), 613.

התרופה - אם ישנה בכלל - נמצאת בשטח אחר: אם המעצר היה בלתי חוקי, הרי יש לנעצר תביעה נגד הממשלה על הנזקים שנגרמו לו; ונזקים אלה כוללים לא רק הפסד שכרו אלא אף צער שבת ובושת. ואם המעצר לא היה בלתי חוקי, אך היה ממושך למעלה מן המידה, או מקורו בטעות, או מסיבה אחרת כלשהי נגרם על-ידי המעצר עוול או נזק אשר אינם עומדים ביחס סביר למטרות, הרי קרה שהיועץ המשפטי לממשלה המליץ בפני שר האוצר על תשלום חסד, לפצות את הנעצר מנזקו.